

Tres cançons de Carner

Sobre poemes de Josep Carner

per a veu i piano

Antoni Ros-Marbà

Tres cançons de Carner

1a edició: abril 2021

© Antoni Ros-Marbà

© Josep Carner

© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.

Magatzem: Sepúlveda, 84 - 08015 Barcelona

Seu social: Gran Via de les Corts Catalanes, 529 - 08011 Barcelona

email: dinsic@dinsic.com

www.dinsic.com

Disseny coberta: Hélène Giraudier

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

Imprès a: Service Point

Pau Casals, 161-163

08820 El Prat de Llobregat (Barcelona)

Dipòsit legal: B 7486-2021

ISMN: 979-0-69238-963-7

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprografia i el tractament informàtic, i també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.

Magatzem: Sepúlveda, 84 - 08015 Barcelona

Seu social: Gran Via de les Corts Catalanes, 529 - 08011 Barcelona

email: dinsic@dinsic.com

www.dinsic.com

dinsic.com

Antoni Ros Marbà fa de la composició un pilar indispensable de la vivència. Pensar sobre la música i analitzar-la és un tot interrelacionat; tant és davant d'una orquestra com damunt del paper pautat amb llapis: s'ha de crear el so. Les composicions són un diàleg amb l'entorn, fruit de l'empremta que ha deixat el moment viscut: es converteixen en una capbussada en espais transcendents que no poden desxifrar-se amb mots.

Toni Madigan ens diu d'ell que «navega a contracorrent», perquè no s'ha afiliat mai a cap isme ni cap moda. Per a Ros Marbà, no hi ha referències concretes ni absolutes, ni sistemes d'organització particulars. Els passatges atonals no volen esmunyir-se de les sonoritats tonals: són els moments viscuts o les lectures el que ajuda a trobar el so i la forma. La cerca d'un ordre intern sorgeix d'una imatge més meridional, en la qual les qualitats del so s'assemblen a la llum mediterrània, sense abusar del tòpic recurrent.

Els *lieder* sobre text de Josep Carner exigeixen cura a la veu: ha de dir sense excessos, atent al detall, a les atmosferes del piano. Les harmonies sobre quintes i setenes creen paisatges damunt dels quals flueix la poesia.

- «Enyor» prové del llibre *Poesia*, marcat per l'exili de Carner i la llunyania d'una terra que es fa seva, amarada d'altres records. Ros Marbà la dedicà a la filla d'Eduard Toldrà, Narcisa, l'any 2019.
- «Retorn a Catalunya» ens porta al 1970, data de la tornada de Carner. L'enamorament per la terra el comparteix Ros Marbà en gestos sonors subtils però evidents. Es fa tangible l'aroma sonora, com el llunyà cant d'un grill.
- El sonet «1714» el publicà Carner l'11 de setembre de 1920. Tenia una estima especial per la peça. L'èpica no li escau, però. Les dissonàncies de la partitura esqueixen el fratricidi de 1714. Dins d'un colpidor silenci escoltem la ciutat caiguda el 1714, atents al fremit del vent, als sons interiors d'un «poble vençut que sobreviu als reis».

Francesc Cortès
Gener de 2021

Antoni Ros Marbà hace de la composición un pilar indispensable de la vivencia. Pensar la música y analizarla es un todo interrelacionado; ya sea ante una orquesta o sobre el papel pautado con lápiz: se tiene que crear el sonido. Las composiciones son un diálogo con el entorno, fruto de la huella que ha dejado el momento vivido: se convierten en una inmersión en espacios trascendentes que no pueden descifrarse con palabras.

Toni Madigan nos dice de él que «navega a contracorriente», porque no se ha afiliado nunca a ningún ismo ni ninguna moda. Para Ros Marbà, no hay referencias concretas ni absolutas, ni sistemas de organización particulares. Los pasajes atonales no quieren escaparse de las sonoridades tonales: son los momentos vividos o las lecturas lo que ayuda a encontrar el sonido y la forma. La búsqueda de un orden interno surge de una imagen más meridional, en la que las calidades del sonido se parecen a la brillantez mediterránea, sin abusar del tópico recurrente.

Los *lieder* sobre texto de Josep Carner exigen esmero a la voz: tiene que decir sin excesos, atenta al detalle, a las atmósferas del piano. Las armonías sobre quintas y séptimas crean paisajes encima de los cuales fluye la poesía.

- «Enyor» proviene del libro *Poesia*, marcado por el exilio de Carner y la lejanía de una tierra que se hace suya, impregnada de otros recuerdos. Ros Marbà la dedicó a la hija de Eduard Toldrà, Narcisa, en 2019.
- «Retorn a Catalunya» nos lleva a 1970, fecha del regreso de Carner. El enamoramiento por la tierra lo comparte Ros Marbà en gestos sonoros sutiles pero evidentes. Se hace tangible el aroma sonoro, como el lejano canto de un grillo.
- El soneto «1714» lo publicó Carner el 11 de septiembre de 1920. Tenía una estima especial por la pieza. Pero la épica no le es propia. Las disonancias de la partitura rasgan el fratricidio de 1714. En un impresionante silencio escuchamos la ciudad caída en 1714, atentos al temblor del viento, a los sonidos interiores de un «poble vençut que sobreuiu als reis» [pueblo vencido que sobrevive a los reyes].

Francesc Cortès
Enero de 2021

Antoni Ros-Marbà makes composition an essential cornerstone of lived experience. Thinking about music and analysing it is inseparable. Whether it is in front of an orchestra or on music paper with a pencil: the sound has to be created. Compositions are an interplay with the setting, stemming from the footprint left by the experience witnessed. They become a plunge into transcendent spaces that cannot be deciphered by words.

Toni Madigan tells us that he “sails against the current”, as he has never been affiliated with any “ism” or trend. For Ros-Marbà there are no specific or absolute references, nor particular organisational systems. Atonal passages do not seek to steer away from tonal sounds: moments experienced or readings help to discover sound and form. The search for an internal order derives from a more southern image where the qualities of sound resemble the Mediterranean gleam, without wishing to exploit the recurring cliché.

Lieder on text by Josep Carner call the voice to be delivered meticulously: it must utter with restraint, paying attention to the small details, to the ambiances imbued by the piano. The harmonies on fifths and sevenths create landscapes over which poetry flows.

- “Enyor” comes from the book *Poesia*, marked by Carner’s exile and the remoteness of a land that became his own, steeped in other memories. Ros-Marbà dedicated it to Eduard Toldrà’s daughter Narcisa in 2019.
- “Retorn a Catalunya” takes us to 1970, the date of Carner’s return. Ros-Marbà shares his love for the land through subtle but obvious sound gestures. The sonorous essence is made tangible, like the distant singing of a cricket.
- The sonnet “1714” was published by Carner on 11 September 1920. He was especially fond of the poem. However, the epic does not fit into Carner’s poem. The dissonances of the score tear up the fratricide of 1714. It is with a deafening silence that we hear how the city fell in 1714, mindful of the trembling of the wind, the interior sounds that derive from a “defeated people who survive the kings”.

Francesc Cortès
January 2021

Enyor

(a Narcisa Toldrà)

Música d'Antoni Ros-Marbà

Poema de Josep Carner

Moderato (♩ = 60 c.c.a.)

Veu

Piano

Moderato (♩ = 60 c.c.a.)

mf

Quan es per-den els

7

ulls en el bran - cat - ge d'un ar-bre es - pès, — tot verd, — on gai-re-bé no

oppure

gai - re - bé no

11

en-tra l'or pa - cí - fic del cap - ves-pre. — Oh, quin en-yor ens

Retorn a Catalunya

(a les meves filles Nataixa i Norma)

Música d'Antoni Ros-Marbà

Poema de Josep Carner

Tempo di balada (♩. = 52 c.c.a.) *mf*

Veu

Ja veig da-munt la ter-ra de foc el nos-tre pi. _____

Tempo di balada (♩. = 52 c.c.a.) *mf* *cantabile*

Piano

mf *mp*

6

Oh gent, que per les fei-xes dau - ra - des fent ca-mí! _____

p

10

Em sob - ta

m.s.

“1714”

(a Assumpta Terrés))

Música d'Antoni Ros-Marbà
Poema de Josep Carner

oppure

Moderato (♩ = 76 c.c.a.)

f

Oh va - len

Oh va-len - ti - a fu - ne - ral del set - ge,

Moderato (♩ = 76 c.c.a.)

p

f

sfz

6 **mp**

ban - de - ra que es - par - ra - ca el fo - ras - ter. **f** **mf** En ter - ra jau, na -

poco f

p

sfz

9 **p**

frat, el ban - de - rer; **f** la mort ar - ri - ba que el seu mal li met - ja, li